

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

15. juni 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 198/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 198/02 Forenede sager C-446/12 — C-449/12: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. april 2015 — W.P. Willems mod Burgemeester van Nuth (sag C-446/12), H.J. Kooistra mod Burgemeester van Skarsterlân (sag C-447/12), M. Roest mod Burgemeester van Amsterdam (sag C-448/12) og L.J.A. van Luijk mod Burgemeester van Den Haag (sag C-449/12) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — biometrisk pas — biometriske oplysninger — forordning (EF) nr. 2252/2004 — artikel 1, stk. 3 — artikel 4, stk. 3 — anvendelse af oplysninger, der indsamles til andre formål end udstedelsen af pas og rejsedokumenter — oprettelse og anvendelse af databaser, der indeholder biometriske oplysninger — retlige garantier — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7 og 8 — direktiv 95/46/EF — artikel 6 og 7 — ret til respekt for privatlivet — ret til beskyttelse af personoplysninger — anvendelse på identitetskort). 2

2015/C 198/03	Forenede sager C-317/13 og C-679/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. april 2015 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmål — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — et nyt psykoaktivt stof underkastes kontrolforanstaltninger — fastlæggelse af retsgrundlaget — retlig ramme, der finder anvendelse efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten — overgangsbestemmelser — afledt retsgrundlag — høring af Parlamentet)	3
2015/C 198/04	Sag C-388/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. april 2015 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — urigtig oplysning givet af en telekommunikationsvirksomhed til en af dens abonnenter, som medførte meromkostninger for sidstnævnte — kvalificering som »vildledende handelspraksis«)	3
2015/C 198/05	Sag C-409/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. april 2015 — Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen (Annullationssøgsmål — mikrofinansiel bistand til tredjelande — Kommissionens afgørelse om at trække et forslag til rammeforordning tilbage — artikel 13, stk. 2, TEU og artikel 17 TEU — artikel 293 TEUF — princippet om kompetencetildeling — princippet om institutionel ligevægt — princippet om loyalt samarbejde — artikel 296 TEUF — begrundelsespligt)	4
2015/C 198/06	Sag C-477/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. april 2015 — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer mod Hans Angerer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2005/36/EF — artikel 10 — anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer — adgang til arkitekt erhvervet — uddannelsesbevis, som ikke er opført i bilag V, punkt 5.7.1 — begrebet »specifikke og særlige årsager« og begrebet »arkitekt«)	5
2015/C 198/07	Sag C-527/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. april 2015 — Lourdes Cachaldora Fernández mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — mandlige og kvindelige arbejdstagere — ligebehandling med hensyn til social sikring — direktiv 79/7/EØF — artikel 4 — direktiv 97/81/EF — rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS — beregning af ydelser — system for udfyldning af lakuner i indbetalingen af bidrag — deltidsansatte og fuldtidsansatte)	6
2015/C 198/08	Sag C-540/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. april 2015 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmål — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — fastsættelsen af ikrafttrædelsesdatoen for en tidligere afgørelse — fastlæggelse af retsgrundlaget — retlig ramme, der finder anvendelse efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten — overgangsbestemmelser — afledt retsgrundlag — høring af Parlamentet)	7
2015/C 198/09	Sag C-557/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. april 2015 — Hermann Lutz mod Elke Bäuerle, som kurator for ECZ Autohandel GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 4 og 13 — insolvensbehandling — betaling, der er gennemført efter indledningen af en insolvensbehandling, på grundlag af et udlæg, der er foretaget før dette tidspunkt — søgsmål til omstødelse af en handling, der skader kreditorernes interesser — forældelses-, omstødelles- og præklusionsfrister — formforskrifter i forbindelse med omstødelssøgsmål — lovgivning, der finder anvendelse).	7

2015/C 198/10	Sag C-570/13: Domstolens dom (femte Afdeling) af 16. april 2015 — Karoline Gruber mod Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, EMA Beratungs- und Handels GmbH og Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2011/92/EU — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — opførelse af et indkøbscenter — bindende virkning af en administrativ afgørelse om ikke at foretage en vurdering af indvirkningen — ingen offentlig deltagelse)	8
2015/C 198/11	Sag C-591/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. april 2015 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — skattelovgivning — henstand med beskatningen af fortjeneste på afhændelsen mod vederlag af visse investeringsgoder — opkrævning af skatten — etableringsfrihed — artikel 49 TEUF — EØS-aftalens artikel 31 — forskelsbehandling mellem faste driftsteder beliggende på en medlemsstats område og faste driftsteder beliggende på et område i en anden EU-medlemsstat eller i en anden medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — proportionalitet)	9
2015/C 198/12	Sag C-690/13: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 16. april 2015 — Trapeza Eurobank Ergasias AE mod Agrotiki Trapeza tis Ellados AE (ATE) og Pavlos Sidiropoulos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Efeteio Thrakis — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — begreb — artikel 87, stk. 1, EF — privilegier indrømmet et bankinstitut — selskab, der udfører public service-forpligtelser — eksisterende støtte og ny støtte — artikel 88, stk. 3, EF — de nationale domstoles kompetence)	9
2015/C 198/13	Sag C-3/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. april 2015 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej og Telefonia Dialog sp. z o.o. mod T-Mobile Polska SA, tidligere Polska Telefonia Cyfrowa SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 7 og 20 — bilæggelse af en tvist mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller tjenester — forpligtelse til at iværksætte den i artikel 7, stk. 3, foreskrevne procedure — foranstaltning, der kan have indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne — direktiv 2002/19/EF — artikel 5 — de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser og ansvar i forbindelse med netadgang og samtrafik — direktiv 2002/22/EF — artikel 28 — ikke-geografiske numre)	10
2015/C 198/14	Sag C-42/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. april 2015 — Minister Finansów mod Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — udlejning af fast ejendom — levering af elektricitet, varme og vand samt afhentning af affald — kontrakt mellem udlejer og leverandørerne af disse varer og tjenesteydelser — ydelser leveret til lejeren anses for udført af udlejer — lejeomkostninger — fastlæggelse af afgiftsgrundlaget — mulighed for at lade lejeomkostninger indgå i afgiftsgrundlaget for udlejningsydelser — transaktion, der består af en enkelt ydelse eller af flere uafhængige ydelser)	11
2015/C 198/15	Sag C-76/14: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. april 2015 — Mihai Manea mod Instituția Prefectului județului Brașov — Serviciul Public Comunitar Regim de Permisiune de Conducere și Immatriculare a Vehiculelor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Brașov — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — interne afgifter — artikel 110 TEUF — afgift, som en medlemsstat pålægger motorkøretøjer ved deres første indregistrering eller den første registrering af ejendomsretten — afgiftsneutralitet mellem brugte motorkøretøjer, der hidrører fra andre medlemsstater, og lignende motorkøretøjer, der er tilgængelige på det nationale marked)	12

2015/C 198/16	Sag C-143/14: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 16. april 2015 — TMK Europe GmbH mod Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Berlin-Brandenburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — dumping — import af visse jern- og stålør — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 3, stk. 7 — skade for erhvervsgrenen — kendte faktorer — årsagsforbindelse — manglende hensyntagen til en undersøgelse, der omfatter EF-virksomheders konkurrencebegrænsende praksis inden for den pågældende sektor — forordning (EF) nr. 2320/97 — gyldighed)	13
2015/C 198/17	Sag C-173/14 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. april 2015 — European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE og European Dynamics UK Ltd mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (Appel — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbud — tildelingskriterier — gennemsigtighed — objektiv vurdering — erstatningspåstand)	13
2015/C 198/18	Forenede sager C-271/14 og C-273/14: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 16. april 2015 — LFB Biomédicaments SA, Association des déficitaires en Alpha 1 Antitrypsine (Association ADAAT Alpha 1-France) (sag C-271/14) og Pierre Fabre Médicament SA (sag C-273/14) mod Ministre du travail, de l'emploi et de la santé og Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) [Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — direktiv 89/105/EØF — artikel 6, nr. 3) og 5) — slettelse af lægemidler fra en liste over farmaceutiske specialiteter, som dækkes i tillæg til hospitalsydelser — begrundelsespligt]	14
2015/C 198/19	Sag C-278/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. april 2015 — SC Enterprise Focused Solutions SRL mod Spitalul Judeţean de Urgenţă Alba Iulia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Alba Iulia — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — leveringer — tekniske specifikationer — ligebehandlingsprincippet og princippet om ikke-forskelsbehandling — krav om gennemsigtighed — henvisning til et produkt af et bestemt mærke — bedømmelse af, om det af en tilbudsgiver foreslåede produkt har en tilsvarende karakter — fremstilling af referenceproduktet ophørt)	15
2015/C 198/20	Sag C-164/14 P: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 24. februar 2015 — Pesquerias Riveirenses, SL m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — fiskeripolitik — bevarelse af fiskeressourcerne — fiskebestande, der er omfattet af internationale forhandlinger eller aftaler — hensyntagen til den nordlige og den sydlige del af bestanden af blåhvilling i det nordøstlige Atlanterhav under ét med henblik på at fastsætte TAC — antagelse af søgsmålet til realitetsbehandling — retsakt, der ikke direkte berører privatpersoner — appel åbenbart ugrundet)	15
2015/C 198/21	Sag C-414/14 P: Appel iværksat den 2. september 2014 af Fundação Calouste Gulbenkian til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 26. juni 2014 i sag T-541/11, Fundação Calouste Gulbenkian mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	16
2015/C 198/22	Sag C-113/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 6. marts 2015 — Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG mod Landeshauptstadt München	16
2015/C 198/23	Sag C-117/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 9. marts 2015 — Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH mod Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)	17

2015/C 198/24	Sag C-119/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polen) den 9. marts 2015 — Biuro podróży »Partner« Sp. z o.o. sp. komandytowa i Dąbrowa Górnicza mod Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	18
2015/C 198/25	Sag C-131/15 P: Appel iværksat den 16. marts 2015 af Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE og Kazino Aigaiou AE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 8. januar 2015 i sag T-58/13, Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE og Kazino Aigaiou AE mod Europa-Kommissionen .	19
2015/C 198/26	Sag C-135/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 20. marts 2015 — Den Helleniske Republik mod Grigorios Nikiforidis	20
2015/C 198/27	Sag C-143/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 26. marts 2015 — G.E. Security BV mod Staatssecretaris van Financiën	21
2015/C 198/28	Sag C-144/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 26. marts 2015 — Staatssecretaris van Financiën mod Customs Support Holland BV.	21
2015/C 198/29	Sag C-145/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 26. marts 2015 — K. Ruijssenaars og A. Jansen, de andre parter: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu og Royal Air Maroc.	22
2015/C 198/30	Sag C-146/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 26. marts 2015 — J.H. Dees-Erf, de andre parter: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu og Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV.	22
2015/C 198/31	Sag C-155/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Sverige) den 1. april 2015 — George Karim mod Migrationsverket.	23
2015/C 198/32	Sag C-156/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 1. april 2015 — SIA »Private Equity Insurance Group« mod AS »Swedbank«.	24
2015/C 198/33	Sag C-162/15 P: Appel iværksat den 8. april 2015 af Evonik Degussa GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 28. januar 2015 i sag T-341/12, Evonik Degussa GmbH mod Europa-Kommissionen.	24
2015/C 198/34	Sag C-172/15: Sag anlagt den 16. april 2015 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien . . .	26
 Retten		
2015/C 198/35	Sag T-217/11: Rettens dom af 29. april 2015 — Staelen mod Ombudsmanden (Ansvar uden for kontraktforhold — Ombudsmandens behandling af en klage vedrørende administrationen af en liste over egnede ansøgere i forbindelse med en almindelig udvælgelsesprøve — undersøgelsesbeføjelser — due diligence-forpligtelser — fortabelse af mulighed — ikke-økonomisk tab)	27

2015/C 198/36	Sag T-470/11: Rettens dom af 29. april 2015 — Total og Elf Aquitaine mod Kommissionen (Konkurrence — markedet for methacrylater — bøder — moderselskabers og deres datterselskabs solidariske ansvar for sidstnævntes ulovlige adfærd — datterselskabets øjeblikkelige og fulde betaling af bøden — nedsættelse af datterselskabets bøde som følge af en dom afsagt af Retten — Kommissionens skrivelser, hvori det kræves af moderselskaberne, at de betaler det beløb, som Kommissionen har tilbagebetalt datterselskabet, med tillæg af morarenter — annullationssøgsmål — anfægtelig retsakt — formaliteten — morarenter)	27
2015/C 198/37	Sag T-593/11: Rettens dom af 30. april 2015 — Al-Chihabi mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — ret til forsvar — begrundelsespligt — fejlurdering — ejendomsret — ret til respekt for privatlivet — proportionalitet).	28
2015/C 198/38	Sag T-169/12: Rettens dom af 28. april 2015 — CHEMK og KF mod Rådet (Dumping — import af ferrosilicium med oprindelse i bl.a. Rusland — delvis interimundersøgelse — beregning af dumpingmargenen — ændrede omstændigheder — varig karakter).	29
2015/C 198/39	Sag T-432/12: Rettens dom af 30. april 2015 — VTZ m.fl. mod Rådet (Dumping — import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Rusland og Ukraine — endelig antidumpingtold — udløbsundersøgelse — sandsynligheden for fornyet skade — Unionens interesse — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt).	30
2015/C 198/40	Forenede sager T-558/12 og T-559/12: Rettens dom af 29. april 2015 — Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener mod Rådet (Dumping — importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Kina — ændring af forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold — artikel 2, stk. 10 og 11, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — beregning af dumpingmargenen — justeringer — begrundelsespligt).	30
2015/C 198/41	Sag T-9/13: Rettens dom af 29. april 2015 — National Iranian Gas Company mod Rådet (»Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at undgå nuklear spredning — indefrysning af midler — ulovlighedsindsigelse — retlig fejl — proportionalitet — ejendomsret — Rådets kompetence — begrundelsespligt — ret til forsvar — fornyet gennemgang af de vedtagne restriktive foranstaltninger — ret til effektiv domstolsbeskyttelse — fejlskøn»)	31
2015/C 198/42	Sag T-10/13: Rettens dom af 29. april 2015 — Bank of Industry and Mine mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — annullationssøgsmål — søgsmålsfrist — formaliteten — ulovlighedsindsigelse — retlig fejl — proportionalitet — ejendomsret — Rådets kompetence — begrundelsespligt — retten til forsvar — fornyet gennemgang af de vedtagne restriktive foranstaltninger — ret til effektiv domstolsbeskyttelse — fejlskøn)	32

2015/C 198/43	Sag T-134/13: Rettens dom af 30. april 2015 — Polynt og Sitre mod ECHA (REACH — identifikation af visse respiratorisk sensibiliserende stoffer som særligt problematiske stoffer — problematisk i samme grad — annullationssøgsmål — umiddelbart berørt — formaliteten — ret til forsvar — proportionalitet)	33
2015/C 198/44	Sag T-135/13: Rettens dom af 30. april 2015 — Hitachi Chemical Europe m.fl. mod ECHA (REACH — identifikation af visse respiratorisk sensibiliserende stoffer som særligt problematiske stoffer — problematisk i samme grad — annullationssøgsmål — umiddelbart berørt — formaliteten — ret til forsvar — proportionalitet)	33
2015/C 198/45	Sag T-137/13: Rettens dom af 28. april 2015 — Saferoad RRS mod KHIM (MEGARAIL) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket MEGARAIL — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	34
2015/C 198/46	Sag T-457/13 P: Rettens dom af 29. april 2015 — CC mod Parlamentet (Appel — kontraappel — personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — fejl i administrationen af listen over beståede ansøgere — ansvar uden for kontraktforhold — økonomisk tab — berettiget forventning — forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder — fortabelse af mulighed — ikke-økonomisk tab — begrundelsespligt)	35
2015/C 198/47	Sag T-566/13: Rettens dom af 29. april 2015 — Hostel Tourist World mod KHIM — WRI Nominees (HostelTouristWorld.com) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket HostelTouristWorld.com — ældre internationalt ordmærke HOSTELWORLD.COM — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — det ældre varemærkes minimale iboende fornødne særpræg — risiko for forveksling)	35
2015/C 198/48	Forenede sager T-707/13 og T-709/13: Rettens dom af 30. april 2015 — Steinbeck mod KHIM — Alfred Sternjakob (BE HAPPY) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærkerne BE HAPPY — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	36
2015/C 198/49	Sag T-717/13: Rettens dom af 29. april 2015 — Chair Entertainment Group mod KHIM — Libelle (SHADOW COMPLEX) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SHADOW COMPLEX — det ældre EF-ordmærke BusinessShadow — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	37
2015/C 198/50	Sag T-100/14: Rettens dom af 30. april 2015 — Tecalan mod KHIM — Ensinger (TECALAN) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket TECALAN — det ældre EF-ordmærke TECADUR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2007/2009)	37
2015/C 198/51	Sag T-216/14: Rettens dom af 28. april 2015 — Volkswagen mod KHIM (EXTRA) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket EXTRA — varemærke bestående af et reklameslogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	38

2015/C 198/52	Sag T-580/13: Rettens kendelse af 21. april 2015 — Real Express mod KHIM — MIP Metro (real) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket real — de ældre nationale figurmærker Real og Real mark — afslag på indsigelse — regel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 20, stk. 1, i forordning nr. 2868/95).	38
2015/C 198/53	Sag T-138/15: Sag anlagt den 25. marts 2015 — Aanbestedingskalender m.fl. mod Kommissionen . .	39
2015/C 198/54	Sag T-160/15: Sag anlagt den 1. april 2015 — LG Developpement mod KHIM — Bayerische Motoren Werke (MINICARGO)	40
2015/C 198/55	Sag T-166/15: Sag anlagt den 2. april 2015 — Gramberg mod KHIM — Mahdavi Sabet (beskyttelseshylster til mobiltelefon).	40
2015/C 198/56	Sag T-177/15: Sag anlagt den 9. april 2015 — Grandel mod KHIM — The Colomer Group Spain (Beautygen)	41
2015/C 198/57	Sag T-188/15: Sag anlagt den 17. april 2015 — Compagnia Trasporti Pubblici m.fl. mod Kommissionen	42
2015/C 198/58	Sag T-190/15: Sag anlagt den 16. april 2015 — Intervog mod KHIM (meet me).	42
2015/C 198/59	Sag T-193/15: Sag anlagt den 21. april 2015 — Bodegas Williams & Humbert mod KHIM — Central Hisumer (Botanic Williams & Humbert)	43
2015/C 198/60	Sag T-197/15: Sag anlagt den 20. april 2015 — Costa mod Parlamentet	44
2015/C 198/61	Sag T-201/15: Sag anlagt den 22. april 2015 — Unicorn mod KHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN).	44
2015/C 198/62	Sag T-202/15: Sag anlagt den 23. april 2015 — Zitro IP KHIM (WORLD OF BINGO).	45
2015/C 198/63	Sag T-203/15: Sag anlagt den 23. april 2015 — Zitro IP mod KHIM (WORLD OF BINGO)	46
2015/C 198/64	Sag T-212/15: Sag anlagt den 23. april 2015 — Aldi mod KHIM — Miquel Alimentació Grup (Gourmet).	46

Retten for EU-Personalesager

2015/C 198/65	Sag F-78/12: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 29. april 2015 — Todorova Androva mod Rådet (Personalesag — forfremmelse — forfremmelsesåret 2011 — ikke opførelse på listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd — vedtægtens artikel 45 — to års anciennitet i lønklassen — ingen hensyntagen til ansættelsesperioden som midlertidigt ansat — forskelsbehandling som følge af den retlige karakter af de pågældende ansattes ansættelsesforhold — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — påberåbelse udelukket — ikke omfattet)	48
---------------	--	----

2015/C 198/66	Forenede sager F-159/12 og F-161/12: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 29. april 2015 — CJ mod ECDC (Personalesag — kontraktansatte — tidsbegrænset kontrakt — opsigelse — brud på tillidsforholdet — ret til kontradiktion — tilsidesættelse — sagsomkostninger)	48
2015/C 198/67	Sag F-17/14: Personalerettens dom (en enkelt dommer) af 29. april 2015 — Ibáñez Martínez mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — tildeling af point for fortjeneste — udtalelse fra bedømmelsesudvalget — administrationens vide skønsbeføjelse — ligebehandling)	49
2015/C 198/68	Sag F-71/14: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 30. april 2015 — Maraoud mod EEAS (Personalesag — ansatte i EEAS — kontraktansat — mission i en tredjestat — ulykke, som indtraf i forbindelse med udførelsen af arbejdet — godtgørelse for livsvilkår — ikke-afholdte feriedage — dækning af udgifter til behandling — manglende overholdelse af den administrative procedure — åbenbart afvisningsgrundlag)	50
2015/C 198/69	Sag F-90/14: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 27. april 2015 — Meyer mod Kommissionen (Personalesag — midlertidigt ansat — vederlag — familietillæg — afslag på børnetilskud — artikel 2, stk. 3, litra b), i bilag VII til vedtægten — barn mellem 18 og 26 år, som er under skole- eller erhvervsmæssig uddannelse — uddannelsesstillæg — artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten — barn, som går i en uddannelsesinstitution regelmæssigt og på fuld tid — afbrydelse af uddannelsen — sagen åbenbart ugrundet)	50
2015/C 198/70	Sag F-112/13: Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. april 2015 — Dimitriou mod ENISA	51

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2015/C 198/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 190 af 8.6.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 178 af 1.6.2015

EUT C 171 af 26.5.2015

EUT C 155 af 11.5.2015

EUT C 146 af 4.5.2015

EUT C 138 af 27.4.2015

EUT C 127 af 20.4.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. april 2015 — W.P. Willems mod Burgemeester van Nuth (sag C-446/12), H.J. Kooistra mod Burgemeester van Skarsterlân (sag C-447/12), M. Roest mod Burgemeester van Amsterdam (sag C-448/12) og L.J.A. van Luijk mod Burgemeester van Den Haag (sag C-449/12) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Forenede sager C-446/12 — C-449/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — biometrisk pas — biometriske oplysninger — forordning (EF) nr. 2252/2004 — artikel 1, stk. 3 — artikel 4, stk. 3 — anvendelse af oplysninger, der indsamles til andre formål end udstedelsen af pas og rejsedokumenter — oprettelse og anvendelse af databaser, der indeholder biometriske oplysninger — retlige garantier — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7 og 8 — direktiv 95/46/EF — artikel 6 og 7 — ret til respekt for privatlivet — ret til beskyttelse af personoplysninger — anvendelse på identitetskort)

(2015/C 198/02)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: W.P. Willems (sag C-446/12), H.J. Kooistra (sag C-447/12), M. Roest (sag C-448/12) og L.J.A. van Luijk (sag C-449/12)

Sagsøgte: Burgemeester van Nuth (sag C-446/12), Burgemeester van Skarsterlân (sag C-447/12), Burgemeester van Amsterdam (sag C-448/12) og Burgemeester van Den Haag (sag C-449/12)

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 6. maj 2009, skal fortolkes således, at nævnte forordning ikke finder anvendelse på identitetskort, som en medlemsstat udsteder til sine statsborgere, såsom de nederlandske identitetskort, uden hensyn til såvel deres gyldighedsperiode som til muligheden for at anvende dem i forbindelse med rejser, der foretages uden for denne stat.
- 2) Artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 2252/2004, som ændret ved forordning nr. 444/2009, skal fortolkes således, at den ikke forpligter medlemsstaterne til i deres nationale lovgivning at sikre, at de biometriske oplysninger, der er indsamlet og lagret i henhold til nævnte forordning, ikke må indsamles, behandles og anvendes til andre formål end til udstedelse af pas eller rejsedokumenter, da dette aspekt ikke henhører under nævnte forordnings anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. april 2015 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-317/13 og C-679/13) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — et nyt psykoaktivt stof underkastes kontrolforanstaltninger — fastlæggelse af retsgrundlaget — retlig ramme, der finder anvendelse efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten — overgangsbestemmelser — afledt retsgrundlag — høring af Parlamentet)

(2015/C 198/03)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved F. Drexler, A. Caiola og M. Pencheva, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Pleśniak og A.F. Jensen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2013/129/EU af 7. marts 2013 om at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger og Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/496/EU af 7. oktober 2013 om at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger annulleres.
- 2) Virkningerne af afgørelse 2013/129 og gennemførelsesafgørelse 2013/496 opretholdes indtil ikrafttrædelsen af nye retsakter, der erstatter dem.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.
- 4) Republikken Østrig bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 3.8.2013 og EUT C 52 af 22.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. april 2015 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-388/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — urigtig oplysning givet af en telekommunikationsvirksomhed til en af dens abonnenter, som medførte meromkostninger for sidstnævnte — kvalificering som »vildledende handelspraksis«)

(2015/C 198/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Procesdeltager: UPC Magyarország Kft.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) skal fortolkes således, at en meddelelse af en urigtig oplysning som den i hovedsagen omhandlede fra en erhvervsdrivende til en forbruger skal kvalificeres som »vildledende handelspraksis« som omhandlet i dette direktiv, selv om denne meddelelse kun vedrørte en enkelt forbruger.
- 2) Direktiv 2005/29 skal fortolkes således, at i det tilfælde, hvor en handelspraksis opfylder alle kriterierne i dette direktivs artikel 6, stk. 1, for at kunne kvalificeres som en vildledende handelspraksis i forhold til forbrugeren, er det ikke nødvendigt at undersøge, om en sådan praksis ligeledes er i modstrid med kravet om erhvervsdrivende diligenspligt i henhold til det nævnte direktivs artikel 5, stk. 2, litra a), for at den kan betragtes som urimelig og dermed forbudt i henhold til det samme direktivs artikel 5, stk. 1.

(¹) EUT C 304 af 19.10.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. april 2015 — Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen

(Sag C-409/13) (¹)

(*Annulationsøgsmål — mikrofinansiel bistand til tredjelande — Kommissionens afgørelse om at trække et forslag til rammeforordning tilbage — artikel 13, stk. 2, TEU og artikel 17 TEU — artikel 293 TEUF — princippet om kompetencetildeling — princippet om institutionel ligevægt — princippet om loyalt samarbejde — artikel 296 TEUF — begrundelsespligt*)

(2015/C 198/05)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Maganza, A. de Gregorio Merino og I. Gurov, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, P. Van Nuffel og M. Clausen, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og J. Škeřík, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, som befuldmægtiget), Kongeriget Spanien (ved M. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas og N. Rouam, som befuldmægtigede), Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili), Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, B. Koopman og J. Langer, som befuldmægtigede), Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget), Republikken Finland (ved H. Leppo, som befuldmægtiget), Kongeriget Sverige (ved U. Persson og A. Falk, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved V. Kaye, som befuldmægtiget, bistået af barrister R. Palmer)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.

- 3) Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 274 af 21.9.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. april 2015 — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer mod Hans Angerer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-477/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2005/36/EF — artikel 10 — anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer — adgang til arkitekt erhvervet — uddannelsesbevis, som ikke er opført i bilag V, punkt 5.7.1 — begrebet »specifikke og særlige årsager« og begrebet »arkitekt«)

(2015/C 198/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

Sagsøgt: Hans Angerer

Procesdeltagere: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht og Landesrechtsanwaltschaft Bayern als Vertreter des öffentlichen Interesses

Konklusion

- 1) Artikel 10, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 279/2009 af 6. april 2009, skal fortolkes således, at en ansøger, der ønsker at drage fordel af den generelle ordning om anerkendelse af uddannelsesbeviser som fastsat i direktivets afsnit III, kapitel I, ud over at være i besiddelse af et uddannelsesbevis, som ikke er opført i bilag V, nr. 5.7.1, til dette direktiv, ligeledes skal godtgøre, at der foreligger »specifikke og særlige årsager«.
- 2) Artikel 10, litra c), i direktiv 2005/36, som ændret ved forordning nr. 279/2009, skal fortolkes således, at begrebet »specifikke og særlige årsager« i denne bestemmelse forstod henviser til de omstændigheder, på grund af hvilke ansøgeren ikke er i besiddelse af et uddannelsesbevis opført i bilag V, nr. 5.7.1, til direktivet, dog således, at ansøgeren ikke kan påberåbe sig den omstændighed, at vedkommende er i besiddelse af de erhvervmæssige kvalifikationer, som i oprindelsesmedlemsstaten giver adgang til et andet erhverv end det, som den pågældende ønsker at udøve i værtsmedlemsstaten.

- 3) Artikel 10, litra c), i direktiv 2005/36, som ændret ved forordning nr. 279/2009, skal fortolkes således, at begrebet »arkitekt« i denne bestemmelse skal fastlægges, henset til lovgivningen i værtsmedlemsstaten, og at bestemmelsen ikke nødvendigvis stiller krav om, at ansøgeren er i besiddelse af en uddannelse og en erfaring, som ikke alene omfatter tekniske aktiviteter inden for byggeplanlægning, tilsyn med bygge- og anlægsarbejder og bygværker, men ligeledes aktiviteter på området for kunstnerisk skabende arbejde og byplanlægning, økonomi og i givet fald bevaringsværdige bygninger.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. april 2015 — Lourdes Cachaldora Fernández mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien)

(Sag C-527/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — mandlige og kvindelige arbejdstagere — ligebehandling med hensyn til social sikring — direktiv 79/7/EØF — artikel 4 — direktiv 97/81/EF — rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS — beregning af ydelser — system for udfyldning af lakuner i indbetalingen af bidrag — deltidsansatte og fuldtidsansatte)

(2015/C 198/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lourdes Cachaldora Fernández

Sagsøgte: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale retsfor skrifter, der fastsætter, at de lakuner i indbetalingen af bidrag, som er omfattet af den referenceperiode, der ligger til grund for beregningen af en bidragspligtig pension ved varig uarbejdsdygtighed, efter en periode med deltidsansættelse, skal udfyldes på grundlag af de til enhver tid gældende mindstebaser for bidrag ved anvendelse af deltidskoefficienten for det pågældende ansættelsesforhold, selv om der, såfremt disse lakuner ligger efter en periode med fuldtidsansættelse, ikke er fastsat nogen reduktion.
- 2) Rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der blev indgået den 6. juni 1997, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS, som ændret ved Rådets direktiv 98/23/EF af 7. april 1998, skal fortolkes således, at en medlemsstats retsfor skrifter ikke henhører under rammeaftalens anvendelsesområde, når disse fastsætter, at de lakuner i indbetalingen af bidrag, som er omfattet af den referenceperiode, der ligger til grund for beregningen af en bidragspligtig pension ved varig uarbejdsdygtighed, efter en periode med deltidsansættelse, skal udfyldes på grundlag af de til enhver tid gældende mindstebaser for bidrag ved anvendelse af deltidskoefficienten for det pågældende ansættelsesforhold, selv om der, såfremt disse lakuner ligger efter en periode med fuldtidsansættelse, ikke er fastsat nogen reduktion.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 11.1.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. april 2015 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-540/13) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — fastsættelsen af ikrafttrædelsesdatoen for en tidligere afgørelse — fastlæggelse af retsgrundlaget — retlig ramme, der finder anvendelse efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten — overgangsbestemmelser — afledt retsgrundlag — høring af Parlamentet)

(2015/C 198/08)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved F. Drexler, A. Caiola og M. Pencheva, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Pleśniak og A.F. Jensen, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2013/392/EU af 22. juli 2013 om fastsættelse af den dato, fra hvilken afgørelse 2008/633/RIA om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger har virkning, annulleres.
- 2) Virkningerne af afgørelse 2013/392 opretholdes, indtil ikrafttrædelsen af en ny retsakt, der erstatter den.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 359 af 7.12.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. april 2015 — Hermann Lutz mod Elke Bäuerle, som kurator for ECZ Autohandel GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-557/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 4 og 13 — insolvensbehandling — betaling, der er gennemført efter indledningen af en insolvensbehandling, på grundlag af et udlæg, der er foretaget før dette tidspunkt — søgsmål til omstødelse af en handling, der skader kreditorernes interesser — forældelses-, omstødelses- og præklusionsfrister — formforskrifter i forbindelse med omstødelsessøgsmål — lovgivning, der finder anvendelse)

(2015/C 198/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hermann Lutz

Sagsøgt: Elke Bäuerle, som kurator for ECZ Autohandel GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om insolvensbehandling skal fortolkes således, at den finder anvendelse i en situation, hvor en betaling, som er blevet anfægtet af kurator, af et beløb, hvori der blev gjort udlæg før indledningen af insolvensbehandlingen, først er foretaget efter indledningen af insolvensbehandlingen.
- 2) Artikel 13 i forordning nr. 1346/2000 skal fortolkes således, at den undtagelsesordning, som er indført herved, også omfatter de foreldelsesfrister, frister for anlæggelse af omstødsessøgsmål og præklusionsfrister, der er fastsat i den lov, som den handling, der anfægtes af kurator, er undergivet.
- 3) De formkrav, der skal overholdes i forbindelse med anlæggelse af omstødsessøgsmål, skal med henblik på anvendelsen af artikel 13 i forordning nr. 1346/2000 fastlægges i henhold til den lov, som den handling, der anfægtes af kurator, er undergivet.

(¹) EUT C 15 af 18.1.2014.

**Domstolens dom (femte Afdeling) af 16. april 2015 — Karoline Gruber mod Unabhängiger
Verwaltungssenat für Kärnten, EMA Beratungs- und Handels GmbH og Bundesminister für
Wirtschaft, Familie und Jugend (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof —
Østrig)**

(Sag C-570/13) (¹)

**(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2011/92/EU — vurdering af visse offentlige og private
projekters indvirkning på miljøet — opførelse af et indkøbscenter — bindende virkning af en administrativ
afgørelse om ikke at foretage en vurdering af indvirkningen — ingen offentlig deltagelse)**

(2015/C 198/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Karoline Gruber

Sagsøgt: Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, EMA Beratungs- und Handels GmbH og Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Konklusion

Artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i henhold til hvilken en administrativ afgørelse, hvori det fastslås, at det er uforment at foretage en vurdering af indvirkningerne på miljøet af et projekt, har bindende virkning i forhold til naboerne, som ikke har søgsmålsret til prøvelse af den nævnte administrative afgørelse, forudsat at disse naboer, der er omfattet af »den berørte offentlighed« som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 2, opfylder de kriterier, der er fastsat i national ret hvad angår »tilstrækkelig interesse« eller »krænkelse af en rettighed«. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om denne betingelse er opfyldt i den for denne ret verserende sag. I bekræftende fald skal den fastslå, at en administrativ afgørelse om ikke at foretage en sådan vurdering ikke har bindende virkning i forhold til de nævnte naboer.

(¹) EUT C 24 af 25.1.2014.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. april 2015 — Europa-Kommissionen mod
Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-591/13) ⁽¹⁾

**(Traktatbrud — skattelovgivning — henstand med beskatningen af fortjeneste på afhændelsen mod
vederlag af visse investeringsgoder — opkrævning af skatten — etableringsfrihed — artikel 49 TEUF —
EØS-aftalens artikel 31 — forskelsbehandling mellem faste driftssteder beliggende på en medlemsstats
område og faste driftssteder beliggende på et område i en anden EU-medlemsstat eller i en anden
medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — proportionalitet)**

(2015/C 198/11)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls og W. Roels, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og K. Petersen, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 49 TEUF og artikel 31 i aftalen af 2. maj 1992 om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet den har vedtaget og opretholdt skatteordningen i § 6b i Einkommensteuergesetz (lov om indkomstskat), som gør indrømmelsen af henstand med hensyn til beskatningen af de kapitalgevinster, der hidrører fra afhændelsen mod vederlag af et investeringsgode, som er omfattet af aktivmassen i en skattepligtig persons faste driftssted beliggende på det tyske område, betinget af, at disse kapitalgevinster geninvesteres i erhvervelse af erstatningsgoder, der er omfattet af aktivmassen i den skattepligtige persons faste driftssted beliggende på dette område.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 16. april 2015 — Trapeza Eurobank Ergasias AE mod Agrotiki
Trapeza tis Ellados AE (ATE) og Pavlos Sidiropoulos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Efeteio
Thrakis — Grækenland)**

(Sag C-690/13) ⁽¹⁾

**(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — begreb — artikel 87, stk. 1, EF — privilegier indrømmet et
bankinstitut — selskab, der udfører public service-forpligtelser — eksisterende støtte og ny støtte —
artikel 88, stk. 3, EF — de nationale domstoles kompetence)**

(2015/C 198/12)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efeteio Thrakis

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Trapeza Eurobank Ergasias AE

Sagsøgte: Agrotiki Trapeza tis Ellados AE (ATE) og Pavlos Sidiropoulos

Konklusion

- 1) Artikel 87, stk. 1, EF skal fortolkes således, at dens anvendelsesområde kan omfatte privilegier som de i hovedsagen omhandlede, hvorefter en bank har ret til ensidigt at registrere pantebrev i fast ejendom, der tilhører landmænd eller andre personer, som udøver lignende virksomhed, ret til at foretage tvangsfuldbyrdelse på baggrund af et simpelt privat dokument samt ret til fritagelse for gebyrer og afgifter ved registreringen af dette pantebrev og denne tvangsfuldbyrdelse. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at tage stilling til, om dette er tilfældet i hovedsagen.
- 2) Besvarelsen af det første spørgsmåls litra a) kan påvirkes af, at privilegier som de i hovedsagen omhandlede, der er indrømmet en selvstændig almenyttig bank i medfør af national ret, da denne blev oprettet, i betragtning af dens virksomhed med landbrugskredit og de konkrete opgaver, som denne var pålagt, fortsat gælder, også efter at denne bank har udvidet sin virksomhed til at omfatte al bankvirksomhed, og denne bank er blevet et aktieselskab. Det tilkommer den forelæggende ret at tage stilling til, om de fire kumulative betingelser er opfyldt i betragtning af de relevante faktiske og retlige omstændigheder, som i medfør af Domstolens praksis giver mulighed for at fastslå, at privilegierne udgør en kompensation, der er et vederlag for de af denne bank leverede ydelser til opfyldelse af sine public service-forpligtelser, og at de falder uden for begrebet statsstøtte.
- 3) Artikel 87, stk. 1, EF skal fortolkes således, at den medlemsstat, som har indført privilegier som de i hovedsagen omhandlede, er forpligtet til at følge proceduren i artikel 88, stk. 3, EF, når disse privilegier er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 87, stk. 1, EF, forudsat at disse privilegier er blevet til ny støtte efter traktatens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat, og at den i artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 88 EF fastsatte foreldelsesfrist ikke er udløbet, hvilket den forelæggende ret skal efterprøve.
- 4) Artikel 87, stk. 1, EF og artikel 88, stk. 3, EF skal fortolkes således, at den forelæggende ret, såfremt den finder, at de pågældende privilegier i betragtning af besvarelsen af det andet spørgsmål er ny støtte, er forpligtet til at se bort fra de nationale bestemmelser, hvorved sådanne privilegier blev indført, fordi de er uforenelige med disse bestemmelser i traktaten.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 15.3.2014.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. april 2015 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej og
Telefonia Dialog sp. z o.o. mod T-Mobile Polska SA, tidligere Polska Telefonia Cyfrowa SA
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)**

(Sag C-3/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 7 og 20 — bilæggelse af en tvist mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller tjenester — forpligtelse til at iværksætte den i artikel 7, stk. 3, foreskrevne procedure — foranstaltning, der kan have indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne — direktiv 2002/19/EF — artikel 5 — de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser og ansvar i forbindelse med netadgang og samtrafik — direktiv 2002/22/EF — artikel 28 — ikke-geografiske numre)

(2015/C 198/13)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej og Telefonia Dialog sp. z o.o.

Sagsøgt: T-Mobile Polska SA, tidligere Polska Telefonia Cyfrowa SA

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 3, og artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (rammedirektivet) skal fortolkes således, at den nationale tilsynsmyndighed er forpligtet til at iværksætte den i den første af disse bestemmelser foreskrevne procedure, når den for at bilægge en tvist mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller tjenester i en medlemsstat, agter at pålægge forpligtelser med henblik på at sikre adgang til ikke-geografiske numre i overensstemmelse med artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester (forsyningspligtdirektivet), og disse forpligtelser vil kunne have indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne.
- 2) Artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/21 skal fortolkes således, at en foranstaltning, der er truffet af en national tilsynsmyndighed med henblik på at sikre slutbrugere adgang til ikke-geografiske numre som omhandlet i artikel 28 i direktiv 2002/22, har indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne som omhandlet i denne bestemmelse, hvis foranstaltningen på en anden måde end i ubetydelig grad kan have en direkte eller indirekte, aktuel eller potentiel indflydelse på denne samhandel, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 7.4.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. april 2015 — Minister Finansów mod Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-42/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — udlejning af fast ejendom — levering af elektricitet, varme og vand samt afhentning af affald — kontrakt mellem udlejeren og leverandørerne af disse varer og tjenesteydelser — ydelser leveret til lejeren anses for udført af udlejeren — lejeomkostninger — fastlæggelse af afgiftsgrundlaget — mulighed for at lade lejeomkostninger indgå i afgiftsgrundlaget for udlejningsydelser — transaktion, der består af en enkelt ydelse eller af flere uafhængige ydelser)

(2015/C 198/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister Finansów

Sagsøgt: Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

Konklusion

- 1) Artikel 14, stk. 1, artikel 15, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009, skal fortolkes således, at levering af elektricitet, varme og vand samt afhentning af affald inden for rammerne af udlejning af fast ejendom, som foretages af erhvervsdrivende tredjemænd til fordel for lejeren, som er den direkte bruger af disse varer og tjenesteydelser, skal anses for at være udført af udlejeren, når denne har indgået kontrakterne til levering af disse ydelser og alene overvælter udgifterne hertil på lejeren.

- 2) Direktivet skal fortolkes således, at udlejning af fast ejendom og levering af vand, elektricitet og varme samt afhentning af affald, som ledsager denne udlejning, i princippet skal anses for at udgøre flere særskilte og uafhængige ydelser, som skal vurderes separat for så vidt angår merværdiafgift, medmindre transaktionens elementer, herunder de elementer, som angiver den økonomiske grund til at indgå kontrakten, er så nært forbundne, at de objektivt set udgør en enkelt udelelig økonomisk ydelse, som det ville være kunstigt at opdele.
- 3) Det tilkommer den nationale ret at foretage de nødvendige vurderinger under hensyntagen til samtlige de omstændigheder, hvorunder udlejningen og de ydelser, der ledsager den, foregår, og navnlig under hensyntagen til indholdet af selve kontrakten.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. april 2015 — Mihai Manea mod Instituția Prefectului județul Brașov — Serviciul Public Comunitar Regim de Permisi de Conducere și Inmatriculare a Vehiculelor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Brașov — Rumænien)

(Sag C-76/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — interne afgifter — artikel 110 TEUF — afgift, som en medlemsstat pålægger motorkøretøjer ved deres første indregistrering eller den første registrering af ejendomsretten — afgiftsneutralitet mellem brugte motorkøretøjer, der hidrører fra andre medlemsstater, og lignende motorkøretøjer, der er tilgængelige på det nationale marked)

(2015/C 198/15)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Brașov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mihai Manea

Sagsøgt: Instituția Prefectului județul Brașov — Serviciul Public Comunitar Regim de Permisi de Conducere și Inmatriculare a Vehiculelor

Konklusion

Artikel 110 TEUF skal fortolkes således:

- at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat indfører en afgift på motorkøretøjer, der pålægges importerede brugte køretøjer ved deres første indregistrering i denne medlemsstat, og køretøjer, der allerede er indregistreret i denne medlemsstat, når ejendomsretten til disse køretøjer registreres i nævnte medlemsstat for første gang
- at den er til hinder for, at denne medlemsstat indrømmer en fritagelse for denne afgift for allerede indregistrerede køretøjer, for hvilke der er erlagt en tidligere gældende afgift, som er kendt uforenelig med EU-retten.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 16. april 2015 — TMK Europe GmbH mod Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Berlin-Brandenburg — Tyskland)

(Sag C-143/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — dumping — import af visse jern- og stål rør — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 3, stk. 7 — skade for erhvervsgrænsen — kendte faktorer — årsagsforbindelse — manglende hensyntagen til en undersøgelse, der omfatter EF-virksomheders konkurrencebegrænsende praksis inden for den pågældende sektor — forordning (EF) nr. 2320/97 — gyldighed)

(2015/C 198/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TMK Europe GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Konklusion

Gennemgangen af spørgsmålet har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 2320/97 af 17. november 1997 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen, Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1189/93 og om afslutning af proceduren vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 21.7.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. april 2015 — European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE og European Dynamics UK Ltd mod Det Europæiske Lægemedelagentur (EMA)

(Sag C-173/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbud — tildelingskriterier — gennemsigtighed — objektiv vurdering — erstatningspåstand)

(2015/C 198/17)

Processprog: græsk

Parter

Appellanter: European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE og European Dynamics UK Ltd (ved dikigoros V. Christianos)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Lægemedelagentur (EMA) (ved T. Jabłoński, S. Marino, G. Gavriilidou og C. Maignen, som befuldmægtigede, og Rechtsanwalt H.-G. Kamann)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) *European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE og European Dynamics UK Ltd betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 16. april 2015 — LFB Biomédicaments SA, Association des déficitaires en Alpha 1 Antitrypsine (Association ADAAT Alpha 1-France) (sag C-271/14) og Pierre Fabre Médicament SA (sag C-273/14) mod Ministre du travail, de l'emploi et de la santé og Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Forenede sager C-271/14 og C-273/14) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — direktiv 89/105/EØF — artikel 6, nr. 3) og 5) — slettelse af lægemidler fra en liste over farmaceutiske specialiteter, som dækkes i tillæg til hospitalsydelse — begrundelsespligt]

(2015/C 198/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: LFB Biomédicaments SA, Association des déficitaires en Alpha 1 Antitrypsine (Association ADAAT Alpha 1-France) (sag C-271/14) og Pierre Fabre Médicament SA (sag C-273/14) mod

Sagsøgte: Ministre des Finances et des Comptes publics og Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Konklusion

Artikel 6 i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger skal fortolkes således, at den i denne artikels nr. 3) og 5) fastsatte begrundelsespligt finder anvendelse på en beslutning, hvorved betingelserne for refusion skærpes, eller niveauet for sygesikringens dækning af et lægemiddel nedsættes, idet lægemidlet udelukkes fra listen over farmaceutiske specialiteter, som dækkes af de lovpligtige sygesikringsordninger i tillæg til de hospitalsydelse, hvis dækning er sikret gennem de faste takster for ophold og behandling.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. april 2015 — SC Enterprise Focused Solutions SRL mod Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Alba Iulia — Rumænien)

(Sag C-278/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — leveringer — tekniske specifikationer — ligebehandlingsprincippet og princippet om ikke-forskelsbehandling — krav om gennemsigtighed — henvisning til et produkt af et bestemt mærke — bedømmelse af, om det af en tilbudsgiver foreslåede produkt har en tilsvarende karakter — fremstilling af referenceproduktet ophørt)

(2015/C 198/19)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Sagsøgt: sSpitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Konklusion

Artikel 23, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1251/2011 af 30. november 2011, finder ikke anvendelse på en offentlig kontrakt, hvis værdi er lavere end den tærskelværdi, der er fastsat i dette direktiv. I forbindelse med en offentlig kontrakt, som ikke er underlagt nævnte direktiv, men som har en grænseoverskridende interesse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, skal EUF-traktatens grundlæggende regler og generelle principper, herunder navnlig ligebehandlingsprincippet og princippet om ikke-forskelsbehandling samt det heraf følgende gennemsigtighedskrav, fortolkes således, at den ordregivende myndighed ikke kan afvise et bud, som opfylder betingelserne i udbudsbekendtgørelsen, af årsager, som ikke fremgår af denne bekendtgørelse.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 24. februar 2015 — Pesquerias Riveirenses, SL m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-164/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — fiskeripolitik — bevarelse af fiskeressourcerne — fiskebestande, der er omfattet af internationale forhandlinger eller aftaler — hensyntagen til den nordlige og den sydlige del af bestanden af blåhvilling i det nordøstlige Atlanterhav under ét med henblik på at fastsætte TAC — antagelse af søgsålet til realitetsbehandling — retsakt, der ikke direkte berører privatpersoner — appel åbenbart ugrundet)

(2015/C 198/20)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Pesquerias Riveirenses, SL, Pesquerias Campo de Marte, SL, Pesquera Anpajo, SL, Arrastreros del Barbanza, SA, Martinez Pardavila e Hijos, SL, Lijo Pesca, SL, Frigorificos Hermanos Vidal, SA, Pesquera Boteira, SL, Francisco Mariño Mos y Otros, CB, Perez Vidal Juan Antonio y Hno, CB, Marina Nalda, SL, Portillo y Otros, SL, Vidiña Pesca, SL, Pesca Hermo, SL, Pescados Oubiña Perez, SL, Manuel Pena Graña, Campo Eder, SL, Pesquera Laga, SL, Pesquera Jalisco, SL, Pesquera Jopitos, SL og Pesca-Julimar og SL (ved advokat J. Tojeiro Sierto)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Westerhof Löfflerová og A. de Gregorio Merino, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Szymkowska og I. Galindo Martín, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes som åbenbart ugrundet.
- 2) *Pesqueras Riveirenses, SL m.fl.* bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Appel iværksat den 2. september 2014 af Fundação Calouste Gulbenkian til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 26. juni 2014 i sag T-541/11, Fundação Calouste Gulbenkian mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-414/14 P)

(2015/C 198/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Fundação Calouste Gulbenkian (ved advokaterne G. Macias Bonilla, G. Marín Raigal og P. López Ronda)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Micael Gulbenkian

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 26. februar 2015 forkastet appellen og bestemt, at Fundação Calouste Gulbenkian bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 6. marts 2015 — Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG mod Landeshauptstadt München

(Sag C-113/15)

(2015/C 198/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Landeshauptstadt München

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er portionspakninger med honning, som er [pakket] i en sekundær emballage, der indeholder samtlige mærknings-elementer — inklusive angivelse af oprindelseslandet — og som ikke er bestemt til salg som sådanne portionspakninger enkeltvis til den endelige forbruger og til etableringer, et »færdigpakket levnedsmiddel« som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), i direktiv 2000/13⁽¹⁾ samt artikel 2, stk. 2, litra e), i forordning nr. 1169/2011⁽²⁾, som er omfattet af den tilhørende mærkningspligt, eller er sådanne portionspakninger med honning ikke mærkningspligtige færdigpakkede levnedsmidler, da de ikke udgør en salgsenhed?
- 2) Vil spørgsmålet skulle besvares anderledes, hvis disse portionspakninger i etableringer ikke kun sælges i færdige retter, som betales samlet, men også sælges enkeltvis?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20.3.2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109, s. 29).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25.10.2011 om fødevarerinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304, s. 18).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 9. marts 2015 —
Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH mod Gesellschaft für
musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)**

(Sag C-117/15)

(2015/C 198/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH

Sagsøgt: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29⁽¹⁾ og/eller en kommunikation til offentligheden som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115⁽²⁾, altid ske efter de samme kriterier, nemlig

— at en bruger med fuldt kendskab til konsekvenserne af sine handlinger medvirker til at give tredjepersoner adgang til det beskyttede værk, hvilket de i modsat fald ikke ville have haft adgang til

— at »almenheden«/»offentligheden« angiver et ubestemt antal potentielle modtagere og desuden indebærer et betydeligt antal personer, idet den ubestemte karakter foreligger, når der er tale om »alle«, dvs. ikke medlemmer af en privat gruppe, og at det med et »betydeligt antal personer« angives, at antallet skal ligge over en vis minimumsgrænse, hvorfor en flerhed af personer, som er for lille eller endog ubetydelig, ikke opfylder kriteriet, idet det i denne forbindelse ikke kun er relevant at vide, hvor mange personer der har sideløbende adgang til det samme værk, men ligeledes hvor mange personer der har adgang til værket efter hinanden

- at der er tale om et nyt publikum, til hvilket værket overføres/kommunikeres, dvs. et publikum, som ophavsmanden til værket ikke har taget i betragtning, da han godkendte dets anvendelse i form af overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden, medmindre den efterfølgende overføring/kommunikation sker under anvendelse af en specifik teknisk fremgangsmåde, der er forskellig fra den oprindelige overføring/kommunikation, og
- at det ikke er uden relevans, om den pågældende udnyttelse sker med vinding for øje, samt om denne almenhed/offentlighed er modtagelig for brugerens overføring/kommunikation og ikke blot er »fanget« ved et tilfælde, hvorved dette ikke er en ufravigelig betingelse for, at der foreligger en overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden?
- 2) Skal spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden i tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor operatøren af et rehabiliteringscentrum i sine lokaler installerer fjernsynsapparater, hvortil denne overfører et fjernsynssignal og dermed gør fjernsynsudsendelserne tilgængelige, vurderes på grundlag af begrebet »overføring til almenheden« i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 eller begrebet »kommunikation til offentligheden« i artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115, når de fjernsynsudsendelser, der er gjort tilgængelige, berører ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder tilhørende en lang række berørte parter, herunder komponister, tekstforfattere og musikforlæggere, men også udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer og ophavsmænd til litterære værker samt disses forlag?
- 3) Foreligger der i tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor operatøren af et rehabiliteringscentrum i sine lokaler installerer fjernsynsapparater, hvortil denne overfører et fjernsynssignal og dermed gør fjernsynsudsendelserne tilgængelige, en »overføring til almenheden« i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 eller en »kommunikation til offentligheden« i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115?
- 4) Såfremt spørgsmålet om, hvorvidt der i tilfælde som det i hovedsagen omhandlede foreligger en overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden i denne forstand, besvares bekræftende: Opretholder Domstolen da sin praksis, hvorefter der i tilfælde af radioudsendelse af beskyttede fonogrammer til patienter i en tandlægepraksis (jf. dom SCF af 15.3.2012, C-135/10 ⁽³⁾) eller lignende institutioner ikke foreligger en overføring til almenheden?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12.12.2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376, s. 28).

⁽³⁾ EU:C:2012:140.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polen) den 9. marts 2015 — Biuro podróży »Partner« Sp. z o.o. sp. komandytowa i Dąbrowa Górnicza mod Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Sag C-119/15)

(2015/C 198/24)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Biuro podróży »Partner« Sp. z o.o. sp. komandytowa i Dąbrowa Górnicza

Sagsøgt: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan anvendelse af vilkår i almindelige forretningsbetingelser, som indholdsmæssigt svarer til vilkår, som er erklæret ulovlige i en retskraftig dom, og som er optaget i registret over ulovlige vilkår i almindelige forretningsbetingelser, i lyset af artikel 6, stk. 1, og artikel 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 1 og 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser⁽²⁾, for så vidt angår en erhvervsdrivende, som ikke var part i den sag, der endte med optagelsen i registret over ulovlige vilkår i almindelige forretningsbetingelser, anses for en ulovlig handling, som i lyset af national ret udgør en praksis, der skader forbrugernes kollektive interesser, og som derfor berettiger til idømmelse af en bøde i en national forvaltningssag?
- 2) Er retten i anden instans, til prøvelse af hvis dom der kan iværksættes kassationsappel som reguleret i den polske retsplejelov, i lyset af artikel 267, stk. 3, TEUF en ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, eller er Sąd Najwyższy (højesteret), som har kompetence til at behandle en kassationsappelsag, en sådan ret?

⁽¹⁾ EUT L 95, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 110, s. 30.

Appel iværksat den 16. marts 2015 af Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE og Kazino Aigaiou AE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 8. januar 2015 i sag T-58/13, Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE og Kazino Aigaiou AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-131/15 P)

(2015/C 198/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE og Kazino Aigaiou AE (ved advokat S. Pappas)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Den Helleniske Republik og Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 8. januar 2015 i sag T-58/13, Club Hotel Loutraki m.fl. mod Kommissionen, ophæves i sin helhed.
- Kommissionens afgørelse K(2012) 6777 endelig af 3. oktober 2012 vedrørende statsstøtte SA.33 988 (2011/N) — Grækenland — regler for forlængelse af OPAP's enerettigheder til at drive 13 hasardspil og tildeling af en licens til drift af 35 000 videolotteriterminaler for en periode på ti år annulleres.
- Europa-Kommissionen, Den Helleniske Republik og Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Appellen er rettet mod Den Europæiske Unions Rets dom af 8. januar 2015 i sag T-58/13, Club Hotel Loutraki m.fl. mod Kommissionen, hvorved Kommissionen blev frifundet for appellanternes påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2012) 6777 endelig af 3. oktober 2012 vedrørende statsstøtte SA.33 988 (2011/N) — Grækenland — regler for forlængelse af OPAP's enerettigheder til at drive 13 hasardspil og tildeling af en licens til drift af 35 000 videolotteriterminaler for en periode på ti år.

2. I afgørelsen gjorde Kommissionen ikke indsigelse mod to anmeldte foranstaltninger til fordel for OPAP: (a) tildeling af enelicens til drift af 35 000 videolotteriterninaler for en periode på ti år med udløb i 2022 til OPAP og (b) en ti-årig forlængelse fra 2020 til 2030 af den enelicens, OPAP allerede var blevet tildelt til drift af 13 hasardspil.
3. Appellanterne har i deres appel gjort 3 anbringende gældende mod den appellerede dom:
- (a) Tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, TEUF og artikel 4, stk. 4, artikel 7, stk. 2 og 3, og artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 ⁽¹⁾, fordi Retten i den appellerede doms præmis 33-64 konkluderede, at Kommissionen ikke var forpligtet til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, og at den retmæssigt fuldførte sin undersøgelse under den indledende procedure.
- (b) Tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og chartrets artikel 41 og 47, fordi Retten i den appellerede doms præmis 65-78 konkluderede, at Kommissionens afgørelse var tilstrækkeligt begrundet på trods af manglende økonomiske data, som ikke gjorde det muligt at afgøre nøjagtigheden af Kommissionens beregninger.
- (c) Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, fordi Retten konkluderede, at Kommissionens samlede bedømmelse af de anmeldte foranstaltninger var retmæssig på trods af manglende definition af markedet og henset til den fejlagtige anvendelse af begreberne »lighed« og »økonomisk sammenhæng«.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 20. marats
2015 — Den Helleniske Republik mod Grigorios Nikiforidis**

(Sag C-135/15)

(2015/C 198/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Den Helleniske Republik

Sagsøgt: Grigorios Nikiforidis

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder Rom I-forordningen ⁽¹⁾ i henhold til artikel 28 udelukkende anvendelse på ansættelsesforhold i tilfælde, hvor retsforholdet er etableret ved en arbejdsaftale, der er indgået efter den 16. december 2009, eller medfører enhver senere aftale mellem aftaleparterne om at fortsætte ansættelsesforholdet i ændret eller uændret form, at forordningen finder anvendelse?

- 2) Udelukker Rom I-forordningens artikel 9, stk. 3, alene en direkte anvendelse af overordnede præceptive bestemmelser i et tredjeland, hvor de forpligtelser, der udspringer af aftalen, ikke skal opfyldes eller ikke er opfyldt, eller også en indirekte hensyntagen i lovgivningen i det land, hvis lov aftalen er undergivet?
- 3) Er princippet om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU af retlig betydning for de nationale domstoles afgørelse om at anvende en anden medlemsstats overordnede præceptive bestemmelser direkte eller indirekte?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17.6.2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177, s. 6).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 26. marts 2015 — G.E. Security BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-143/15)

(2015/C 198/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G.E. Security BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal position 8517, 8521, 8531 og 8543 i den kombinerede nomenklatur fortolkes således, at et produkt som videomultiplexeren skal tilføres i en af disse positioner, idet dette produkt er udviklet til at udgøre en del af et system, som kan analysere billeder og lyde fra kameraer og sensorer, der er tilsluttet det, og som, hvis det ønskes, optager, oplagrer, bearbejder og gengiver billeder og lyde på en tilsluttet billedmonitor, og/eller, når billeder og lyde giver anledning til det, afgiver et advarselssignal i form af en e-mail til en eller flere brugere, der er tilsluttet systemet, og/eller kan aktivere apparater, der afgiver lyd- og lyssignaler?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 26. marts 2015 — Staatssecretaris van Financiën mod Customs Support Holland BV

(Sag C-144/15)

(2015/C 198/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Customs Support Holland BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal position 2304 i den kombinerede nomenklatur fortolkes således, at denne position også omfatter et soja-proteinkoncentrat, der er fremkommet efter fjernelse af overskydende fedt, kulhydrater (eller ballaststoffer) og skadelige stoffer fra faste restprodukter (såkaldte sojakager) fra udvinding af olie af sojabønner, og som ved ekstraheringen er gjort egnet til anvendelse som ingrediens i blandingsfoder til ganske unge kalve?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, finder KN-position 2308 eller 2309 da anvendelse på et soja-proteinkoncentrat, der er fremstillet på den måde, der er beskrevet i spørgsmål 1?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 26. marts 2015
— K. Ruijssenaars og A. Jansen, de andre parter: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu og
Royal Air Maroc**

(Sag C-145/15)

(2015/C 198/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: K. Ruijssenaars og A. Jansen

De andre partere: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu og Royal Air Maroc

Præjudicielt spørgsmål

Forpligter artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46) — når henses til, at nederlandsk ret giver adgang til beskyttelse ved de civile domstole af de rettigheder, som passagerer efter EU-retten kan udlede af forordningens artikel 5, stk. 1, litra c), og dens artikel 7 — de nationale myndigheder til at træffe gennemførelsesforanstaltninger, der kan danne grundlag for det i artikel 16 udpegede organs administrative håndhævelse i hvert enkelt individuelt tilfælde, i hvilket forordningens artikel 5, stk. 1, litra c), og dens artikel 7 er overtrådt, med henblik på i hvert enkelt individuelt tilfælde at kunne garantere en passager ret til kompensation?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 26. marts 2015
— J.H. Dees-Erf, de andre parter: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu og Koninklijke
Luchtvaart Maatschappij NV**

(Sag C-146/15)

(2015/C 198/30)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.H. Dees-Erf

De andre parter: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milie og, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Præjudicielt spørgsmål

Forpligter artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46) — når henses til, at nederlandsk ret giver adgang til beskyttelse ved de civile domstole af de rettigheder, som passagerer efter EU-retten kan udlede af forordningens artikel 5, stk. 1, litra c), og dens artikel 7 — de nationale myndigheder til at træffe gennemførelsesforanstaltninger, der kan danne grundlag for det i artikel 16 udpegede organs administrative håndhævelse i hvert enkelt individuelt tilfælde, i hvilket forordningens artikel 5, stk. 1, litra c), og dens artikel 7 er overtrådt, med henblik på i hvert enkelt individuelt tilfælde at kunne garantere en passager ret til kompensation?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammarrätten i Stockholm —
Migrationsöverdomstolen (Sverige) den 1. april 2015 — George Karim mod Migrationsverket**

(Sag C-155/15)

(2015/C 198/31)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: George Karim

Sagsøgt: Migrationsverket

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Indebærer de nye bestemmelser om effektive retsmidler i forordning nr. 604/2013 ⁽¹⁾ (19. betragtning i præamplen og artikel 27, stk. 1 og 5), at en asylansøger skal have mulighed for at bestride kriterierne i kapitel III i forordningen for at overføre ham eller hende til en anden medlemsstat, som har accepteret modtagelsen? Eller kan et effektivt retsmiddel begrænses til kun at gælde retten til en efterprøvelse af, om der foreligger systemmæssige mangler ved asylproceduren og modtagelsesforholdene i den medlemsstat, som ansøgeren skal overføres til (således som Domstolen fastslog i sag C-394/12)?
- 2) Såfremt Domstolen måtte finde, at det er muligt at bestride kriterierne i kapitel III i forordningen, ønskes desuden svar på følgende spørgsmål. Indebærer artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 604/2013, at forordningen ikke finder anvendelse, hvis asylansøgeren godtgør, at han eller hun har været uden for medlemsstaternes område i mindst tre måneder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180, s. 31).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 1. april 2015 — SIA
»Private Equity Insurance Group« mod AS »Swedbank«**

(Sag C-156/15)

(2015/C 198/32)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Private Equity Insurance Group«

Sagsøgt: AS »Swedbank«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 4 i direktiv 2002/47/EF om realisering af finansiel sikkerhed⁽¹⁾, henset til første og fjerde betragtning til direktivet, fortolkes således, at disse bestemmelser alene finder anvendelse på konti, der anvendes ved afregning i forbindelse med værdipapirafviklingssystemer, eller således at de også finder anvendelse på enhver konto, der er åbnet i en bank, herunder en anfordringskonto, der ikke anvendes ved afregning af værdipapirtransaktioner?
- 2) Skal bestemmelserne i artikel 3 og 8 i direktiv 2002/47/EF, henset til tredje og femte betragtning til direktivet, fortolkes således, at direktivets formål er at sikre en for kreditinstitutter særlig gunstig fortrinsbehandling i tilfælde af deres kunders insolvens, navnlig i forhold til disse kunders øvrige kreditorer, såsom ansatte, med hensyn til deres lønkrav, staten, med hensyn til skattemæssige krav, og øvrige sikrede kreditorer, hvis fordringer er sikret ved sikkerhedsstillelser, der er beskyttet af den offentlige troværdighed i form af registrering i et offentligt register?
- 3) Skal artikel 1, stk. 2, litra e), i direktiv 2002/47/EF forstås således, at det er et instrument til minimumsharmonisering eller fuld harmonisering, dvs. skal den fortolkes således, at medlemsstaterne har mulighed for at anvende denne bestemmelse på personer, der udtrykkeligt falder uden for direktivets anvendelsesområde?
- 4) Er artikel 1, stk. 2, litra e), i direktiv 2002/47/EF direkte anvendelig?
- 5) Kan fortolkningen af direktiv 2002/47/EF anvendes til at gøre et som det i hovedsagen omhandlede vilkår om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, der er baseret på national ret, ugyldigt, såfremt formålet med og anvendelsesområdet for dette direktiv er mere begrænset end det faktiske formål med og anvendelsesområde for den nationale lov, som er vedtaget til med henblik på gennemførelse af direktivet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6.5.2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168, s. 43).

**Appel iværksat den 8. april 2015 af Evonik Degussa GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Tredje Afdeling) den 28. januar 2015 i sag T-341/12, Evonik Degussa GmbH mod Europa-
Kommissionen**

(Sag C-162/15 P)

(2015/C 198/33)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Evonik Degussa GmbH (ved Rechtsanwälte C. Steinle, C. von Köckritz, og Rechtsanwältin A. Richter)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (tredje afdeling) den 28. januar 2015 i sag T-341/12, Evonik Degussa GmbH mod Europa-Kommissionen, ophæves.
- Kommissionens afgørelse af 24. maj 2012 i sag COMP/38 620 — Brintoverilte og perborat, K(2012) 3534 endelig, om afslag på Evonik Degussas begæring om fortrolig behandling af oplysninger i sag COMP/F/38 620 — Brintoverilte og perborat, K(2012) 3534 endelig, annulleres i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellants omkostninger i sagerne for Retten og for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort tre appelanbringender gældende.

Første appelanbringende: Retten har anlagt en urigtig fortolkning af artikel 8 i formanden for Europa-Kommissionens afgørelse 2011/695/EU af 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager⁽¹⁾ og retligt ukorrekt afvist, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt, og at høringskonsulenten har anlagt et urigtigt skøn ved afgørelsen om offentliggørelse af de omtvistede oplysninger. Rettens forsøg på at »indlæse« de betragtninger, som Generaldirektoratet for Konkurrences medarbejder fremsatte i sin korrespondance med appellanten, i høringskonsulentens afgørelse, er ikke alene i strid med den klare ordlyd af høringskonsulentens afgørelse og beror dermed på en åbenbar fordrejning af indholdet af den anfægtede afgørelse, men førte også til en begrænsning af appellants ret til effektiv domstolsbeskyttelse.

Andet appelanbringende: Retten har begået en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 339 TEUF og artikel 30 i forordning 1/2003⁽²⁾. Retten har med urette lagt til grund, at de omtvistede oplysninger, der stammer fra erklæringer afgivet i medfør af bødefritagelsesordningen, ikke er omfattet af beskyttelsen af tavshedspligten, og at spørgsmålet om offentliggørelsen heraf er omfattet af Kommissionens skønsmagt i medfør af artikel 30 i forordning 1/2003. Offentliggørelsen af ordrette uddrag af erklæringer, afgivet i medfør af bødefritagelsesordningen, i en kommissionsafgørelse er en delvis offentliggørelse af erklæringer, der er afgivet i medfør af bødefritagelsesordningen, hvilket er ulovligt i henhold til punkt 32 f. i 2002-samarbejdsmeddelelsen og punkt 40 i 2006-samarbejdsmeddelelsen. Desuden har Retten set bort fra betydningen af artikel 4, stk. 2, i forordning 1049/2001⁽³⁾ og den hertil foreliggende praksis fra Domstolen i sammenhæng med offentliggørelse af uddrag af kommissionsafgørelser.

Tredje appelanbringende: Retten har begået en retlig fejl ved bedømmelsen af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Retten har i dommen med urette lagt til grund, at appellants beskyttede berettigede forventning ikke blev tilsidesat i forbindelse med den planlagte fornyede offentliggørelse af afgørelsen i en udvidet udgave. Kommissionens administrative kartelsag mod appellanten blev afsluttet med offentliggørelsen af den ikke-fortrolige udgave af afgørelsen i 2007. Offentliggørelsen af en udvidet ikke-fortrolig udgave efter afslutningen af denne sag er ulovlig.

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 29.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 16. april 2015 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien**(Sag C-172/15)**

(2015/C 198/34)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved L. Nicolae og J. Rius, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Kongeriget Spanien**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 3, og artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF ⁽¹⁾ af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring, hvilke bestemmelser fastsætter, at medlemsstaterne for hver havn fastsætter dennes afgrænsning og godkender de relevante havnesårbarhedsvurderinger og sikringsplaner, idet Kongeriget Spanien endnu ikke har godkendt samtlige havnesårbarhedsvurderinger og sikringsplaner for alle de spanske havne, der er omfattet af det nævnte direktivs anvendelsesområde.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 5. september 2014 anerkendte Kongeriget Spanien, at af de 67 havne, der er berørt af de omhandlede regler, manglede endnu 3 havnesårbarhedsvurderinger og 18 havnesikringsplaner at blive godkendt.

Fra dette tidspunkt til i dag har de spanske myndigheder fortsat løbende oplyst om fremskridtene med den praktiske anvendelse af direktiv 2005/65/EF. Den seneste statusmeddelelse blev modtaget den 14. april 2015, hvoraf fremgår, at af de 67 havne, der er berørt af de omhandlede bestemmelser, mangler endnu én havnesårbarhedsvurdering og otte havnesikringsplaner at blive godkendt.

Kommissionen har følgelig konstateret, at Kongeriget Spanien på datoen for den seneste statusmeddelelse ikke har opfyldt sine forpligtelser til under hensyn til direktiv 2005/65/EF at fastsætte hver havns nødvendige afgrænsning eller at udarbejde og godkende en sårbarhedsvurdering for alle de havne, som direktiv 2005/66/EF finder anvendelse på, samt udarbejde og godkende sikringsplaner for disse havne.

⁽¹⁾ EUT L 310, s. 28.

RETTE

Retten dom af 29. april 2015 — Staelen mod Ombudsmanden

(Sag T-217/11) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — Ombudsmandens behandling af en klage vedrørende administrationen af en liste over egnede ansøgere i forbindelse med en almindelig udvælgelsesprøve — undersøgelsesbeføjelser — due diligence-forpligtelser — fortabelse af mulighed — ikke-økonomisk tab)

(2015/C 198/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Claire Staelen (Bridel, Luxembourg) (først ved advokaterne L. Levi, M. Vandenbussche og A. Blot, derefter ved advokaterne F. Wies og A. Hertzog og endelig ved advokat V. Olona)

Sagsøgt: Den Europæiske Ombudsmands (ved G. Grill, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål med henblik på at opnå erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af ombudsmandens behandling af hendes klage vedrørende den dårlige administration af egnethedslisten udarbejdet på grundlag af den almindelige udvælgelsesprøve EUR/A/151/98, hvorpå sagsøgeren var opført som bestået ansøger.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Ombudsmands betaler en erstatning på 7 000 EUR til Claire Staelen.
- 2) I øvrigt frifindes Ombudsmanden.
- 3) Ombudsmanden bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Claire Staelens omkostninger.
- 4) Claire Staelen bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Ombudsmandens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 204 af 9.7.2011.

Retten dom af 29. april 2015 — Total og Elf Aquitaine mod Kommissionen

(Sag T-470/11) ⁽¹⁾

(Konkurrence — markedet for methacrylater — bøder — moderselskabers og deres datterselskabs solidariske ansvar for sidstnævntes ulovlige adfærd — datterselskabets øjeblikkelige og fulde betaling af bøden — nedsættelse af datterselskabets bøde som følge af en dom afsagt af Retten — Kommissionens skrivelser, hvori det kræves af moderselskaberne, at de betaler det beløb, som Kommissionen har tilbagebetalt datterselskabet, med tillæg af morarenter — annullationssøgsmål — anfægtelig retsakt — formaliteten — morarenter)

(2015/C 198/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Total SA (Courbevoie, Frankrig) og Elf Aquitaine SA (Courbevoie) (først ved advokaterne A. Noël-Baron og É. Morgan de Rivery, derefter ved advokaterne É. Morgan de Rivery og E. Lagathu)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens skrivelser BUDG/DGA/C4/BM/s746396 af 24. juni 2011 og BUDG/DGA/C4/BM/s812886 af 8. juli 2011, eller subsidiært nedsættelse af de afkrævede beløb, eller mere subsidiært annullation af de af Elf Aquitaine afkrævede morarenter på 31 312 114,58 EUR, for hvilke Total hæfter solidarisk for et beløb på 19 191 296,03 EUR

Konklusion

- 1) *Kommissionens skrivelser BUDG/DGA/C4/BM/s746396 af 24. juni 2011 og BUDG/DGA/C4/BM/s812886 af 8. juli 2011 annulleres, for så vidt som Europa-Kommissionen deri har afkrævet Elf Aquitaine SA morarenter på 31 312 114,58 EUR, for hvilke Total SA er blevet holdt solidarisk ansvarlig for et beløb på 19 191 296,03 EUR.*
- 2) *I øvrigt frifindes Kommissionen.*
- 3) *Kommissionen betaler to femtedele af Totals og Elf Aquitaines omkostninger og bærer tre femtedele af sine egne omkostninger. Total og Elf Aquitaine bærer for deres del tre femtedele af deres egne omkostninger og betaler to femtedele af Kommissionens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 319 af 29.10.2011.

Rettens dom af 30. april 2015 — Al-Chihabi mod Rådet

(Sag T-593/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — ret til forsvar — begrundelsespligt — fejlurdering — ejendomsret — ret til respekt for privatlivet — proportionalitet)

(2015/C 198/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fares Al-Chihabi (Alep, Syrien) (først ved advokaterne L. Ruessmann og W. Berg, derefter ved L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og R. Liudvinaviciute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved S. Boelaert og T. Scharf, derefter ved T. Scharf og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/522/FUSP af 2. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 228, s. 16), Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 228, s. 1), Rådets afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273/FUSP (EUT L 319, s. 56), Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 (EUT L 16, s. 1), Rådets afgørelse 2012/739/FUSP af 29. november 2012 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/782/FUSP (EUT L 330, s. 21), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1117/2012 af 29. november 2012 om gennemførelse af artikel 32, stk. 1, i forordning (EU) nr. 36/2012 (EUT L 330, s. 9), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 363/2013 af 22. april 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 (EUT L 111, s. 1) og Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 147, s. 14) samt enhver senere retsakt, for så vidt som den opretholder eller erstatter disse akter, for så vidt som disse akter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Fares Al-Chihabi bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Retten dom af 28. april 2015 — CHEMK og KF mod Rådet

(Sag T-169/12) ⁽¹⁾

(Dumping — import af ferrosilicium med oprindelse i bl.a. Rusland — delvis interimundersøgelse — beregning af dumpingmargenen — ændrede omstændigheder — varig karakter)

(2015/C 198/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Chelyabinsk, Rusland) og Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (Novokuznetsk Rusland) (ved advokat B. Evtimov)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, først bistået af advokaterne G. Berrisch og A. Polcyn, derefter af G. Berrisch og barrister N. Chesaites, og endelig af advokat D. Gerardin)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved H. van Vliet, M. França og A. Stobiecka-Kuik, derefter ved M. França, A. Stobiecka-Kuik og J.-F. Brakeland, som befuldmægtigede) og Euroalliages (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Prost og M.-S. Dibling)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 60/2012 af 16. januar 2012 om afslutning af den delvise interimundersøgelse vedrørende antidumpingforanstaltningerne på importen af ferrosilicium med oprindelse i bl.a. Rusland i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 22, s. 1), for så vidt som den vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) og Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.
- 4) Euroalliages bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 9.6.2012.

Rettens dom af 30. april 2015 — VTZ m.fl. mod Rådet(Sag T-432/12) ⁽¹⁾**(Dumping — import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Rusland og Ukraine — endelig antidumpingtold — udløbsundersøgelse — sandsynligheden for fornyet skade — Unionens interesse — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt)**

(2015/C 198/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO) (Volzhsky, Rusland), Taganrogs kij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rusland), Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Ouralski, Rusland) og Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoy, Rusland) (ved advokaterne J. F. Bellis, F. Di Gianni, G. Coppo og C. Van Hemelrijck)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert, som befuldmægtiget, bistået først af advokaterne G. Berrisch og A. Polcyn, derefter af advokaterne A. Polcyn og D. Geradin)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. França og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmættede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 585/2012 af 26. juni 2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Rusland og Ukraine efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009, og om afslutning af udløbsundersøgelingsproceduren vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien (EUT L 175, s. 5), for så vidt som den vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO), Taganrogs kij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO), Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) og Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 366 af 24.11.2012.

Rettens dom af 29. april 2015 — Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener mod Rådet(Forenede sager T-558/12 og T-559/12) ⁽¹⁾**(Dumping — importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Kina — ændring af forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold — artikel 2, stk. 10 og 11, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — beregning af dumpingmargenen — justeringer — begrundelsespligt)**

(2015/C 198/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Changshu City Standard Parts Factory (Changshu City, Kina) og Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd (Ningbo, Kina) (ved advokaterne R. Antonini og E. Monard)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert, som befuldmægtiget, først bistået af advokaterne G. Berrich og A. Polcyn, derefter af advokat A. Polcyn og endelig af advokat D. Geradin)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. França og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede) og European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (ved advokaterne J. Bourgeois og R. Grasso)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 924/2012 af 4. oktober 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 91/2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 275, s. 1)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union og af European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 16.2.2013.

Rettens dom af 29. april 2015 — National Iranian Gas Company mod Rådet

(Sag T-9/13) ⁽¹⁾

(»Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at undgå nuklear spredning — indefrysning af midler — ulovlighedsindsigelse — retlig fejl — proportionalitet — ejendomsret — Rådets kompetence — begrundelsespligt — ret til forsvar — fornyet gennemgang af de vedtagne restriktive foranstaltninger — ret til effektiv domstolsbeskyttelse — fejlskøn«)

(2015/C 198/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: The National Iranian Gas Company (Teheran, Iran) (ved advokaterne E. Glaser og S. Perrotet)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om delvis annullation af artikel 1, nr. 8), i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58), dels en påstand om annullation af afgørelse 2012/635, Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 16) og af afgørelse meddelt ved Rådets skrivelse af 14. marts 2014, for så vidt angår opførelsen af sagsøgerens navn i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39) og i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) The National Iranian Gas Company betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 16.3.2013.

Retten dom af 29. april 2015 — Bank of Industry and Mine mod Rådet

(Sag T-10/13) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — annullationssøgsmål — søgsmålsfrist — formaliteten — ulovlighedsindsigelse — retlig fejl — proportionalitet — ejendomsret — Rådets kompetence — begrundelsespligt — retten til forsvar — fornyet gennemgang af de vedtagne restriktive foranstaltninger — ret til effektiv domstolsbeskyttelse — fejlskøn)

(2015/C 198/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bank of Industry and Mine (Teheran, Iran) (ved advokaterne E. Glaser og S. Perrotet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om delvis annullation af artikel 1, nr. 8), i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58), dels påstand om annullation af afgørelse 2012/635 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) 945/2012 af 15. oktober 2012 om gennemførelse af forordning (EU) 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 16) og afgørelse meddelt ved Rådets skrivelse af 14. marts 2014, for så vidt angår opførelsen af sagsøgerens navn i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39) og i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes
- 2) Bank of Industry and Mine betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 16.3.2013.

Rettens dom af 30. april 2015 — Polynt og Sitre mod ECHA(Sag T-134/13) ⁽¹⁾**(REACH — identifikation af visse respiratorisk sensibiliserende stoffer som særligt problematiske stoffer — problematisk i samme grad — annullationssøgsmål — umiddelbart berørt — formaliteten — ret til forsvar — proportionalitet)**

(2015/C 198/43)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøgere:* Polynt SpA (Scanzorosciate, Italien) og Sitre Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne C. Mereu og K. Van Maldegem)*Sagsøgt:* Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä, W. Broere og T. Zbihlej, som befuldmægtigede)*Intervenienter til støtte for sagsøgerne:* New Japan Chemical (Osaka, Japan) og REACH ChemAdvice GmbH (Kelkheim, Tyskland) (ved C. Mereu og K. Van Maldegem)*Intervenienter til støtte for sagsøgte:* Kongeriget Nederlandene (ved B. Koopman, M. Bulterman og C. Schillemans, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)**Sagens genstand**

Begæring om delvis annullation af afgørelse ED/169/2012 truffet den 18. december 2012 af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) vedrørende optagelse af særligt problematiske stoffer på kandidatlisten i henhold til artikel 59 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1), for så vidt som denne afgørelse vedrører cyclohexane-1,2-dicarboxylic anhydride (EF nr. 201-604-9), cis-cyclohexane-1,2-dicarboxylic anhydride (EF nr. 236-086-3) og trans-cyclohexane-1,2-dicarboxylic anhydride (EF nr. 238-009-9)

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.
- 2) Polynt SpA og Sitre Srl bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af ECHA.
- 3) Kongeriget Nederlandene, Europa-Kommissionen, New Japan Chemical og REACH ChemAdvice bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 4.5.2013.

Rettens dom af 30. april 2015 — Hitachi Chemical Europe m.fl. mod ECHA(Sag T-135/13) ⁽¹⁾**(REACH — identifikation af visse respiratorisk sensibiliserende stoffer som særligt problematiske stoffer — problematisk i samme grad — annullationssøgsmål — umiddelbart berørt — formaliteten — ret til forsvar — proportionalitet)**

(2015/C 198/44)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøgere:* Hitachi Chemical Europe GmbH (Düsseldorf, Tyskland), Polynt SpA (Scanzorosciate, Italien) og Sitre Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgte: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä, W. Boere og T. Zbihlej, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne: REACH ChemAdvice GmbH (Kelkheim, Tyskland) og New Japan Chemical (Osaka, Japan) (ved C. Mereu og K. Van Maldegem)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Nederlandene (ved B. Koopman, M. Bulterman og C. Schillemans, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om delvis annullation af afgørelse ED/169/2012 truffet den 18. december 2012 af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) vedrørende optagelse af særligt problematiske stoffer på kandidatlisten i henhold til artikel 59 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1), for så vidt som denne afgørelse vedrører hexahydromethylphthalsyreanhydrid (EF nr. 247-094-1), hexahydro-4-methylphthalsyreanhydrid (EF nr. 243-072-0) hexahydro-1-methylphthalsyreanhydrid (EF nr. 256-356-4), og hexahydro-3-methylphthalsyreanhydrid (EF nr. 260-566-1).

Konklusion

- 1) *Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.*
- 2) *Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA og Sitre Srl bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af ECHA.*
- 3) *Kongeriget Nederlandene, Europa-Kommissionen, REACH ChemAdvice GmbH og New Japan Chemical bærer deres egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 129 af 4.5.2013.

Rettens dom af 28. april 2015 — Saferoad RRS mod KHIM (MEGARAIL)

(Sag T-137/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket MEGARAIL — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 198/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Saferoad RRS GmbH (Weroth, Tyskland) (ved advokat C. Czychowski)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Pohlmann, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. januar 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2536/2011-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet MEGARAIL som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Saferoad RRS GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 4.5.2013.

Retten dom af 29. april 2015 — CC mod Parlamentet

(Sag T-457/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — kontraappel — personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — fejl i administrationen af listen over beståede ansøgere — ansvar uden for kontraktforhold — økonomisk tab — berettiget forventning — forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder — fortabelse af mulighed — ikke-økonomisk tab — begrundelsespligt)

(2015/C 198/46)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: CC (Bridel, Luxembourg) (ved advokat G. Maximini)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved M. Ecker og E. Despotopoulou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af EU-Personaleretten (Tredje Afdeling) den 11. juli 2013, CC mod Parlamentet (F-9/12, Sml. Pers. EU: F:2013:116), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 11. juli 2013 i sag F-9/12, CC mod Parlamentet, ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Personaleretten.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Retten dom af 29. april 2015 — Hostel Tourist World mod KHIM — WRI Nominees (HostelTouristWorld.com)

(Sag T-566/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket HostelTouristWorld.com — ældre internationalt ordmærke HOSTELWORLD.COM — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — det ældre varemærkes minimale iboende fornødne særpræg — risiko for forveksling)

(2015/C 198/47)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Hostel Tourist World, SL (Sevilla, Spanien) (ved advokat J. Bartrina Díaz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: WRI Nominees Ltd (Luxembourg, Luxembourg) (først ved solicitor G. Kelly og A. Payne, derefter ved advokaterne A. Payne, J. Llevat Vallespinosa og J. Y. Teindas Maillard)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. august 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 966/2012 4) vedrørende en ugyldighedssag mellem selskabet WRI Nominees Ltd og Hostel Tourist World, SL.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Hostel Tourist World, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 1.2.2014.

Rettens dom af 30. april 2015 — Steinbeck mod KHIM — Alfred Sternjakob (BE HAPPY)

(Forenede sager T-707/13 og T-709/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærkerne BE HAPPY — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 198/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Steinbeck GmbH (Fulda, Tyskland) (ved advokaterne M. Heinrich og M. Fischer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG (Frankenthal, Tyskland) (ved advokaterne S. Henn og S. Tepel)

Sagens genstand

To søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet den 17. oktober 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 31/2013-1 og 32/2013-1) vedrørende to ugyldighedssager mellem Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG og Steinbeck GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Steinbeck GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

Rettens dom af 29. april 2015 — Chair Entertainment Group mod KHIM — Libelle (SHADOW COMPLEX)(Sag T-717/13) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SHADOW COMPLEX — det ældre EF-ordmærke BusinessShadow — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2015/C 198/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Chair Entertainment Group LLC (Provo, Utah, De Forenede Stater) (ved advokat E. Armijo Chávarri)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Libelle AG (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat E. Strauß)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. oktober 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 776/2011 2) vedrørende en indsigelsessag mellem Libelle AG og Chair Entertainment Group LLC.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Chair Entertainment Group LLC bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).
- 3) Libelle AG bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 8.3.2014.

Rettens dom af 30. april 2015 — Tecalan mod KHIM — Ensinger (TECALAN)(Sag T-100/14) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket TECALAN — det ældre EF-ordmærke TECADUR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2007/2009)**

(2015/C 198/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Tecalan GmbH (Grünberg, Tyskland) (ved advokat S. Holthaus)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Ensinger GmbH (Nufringen, Tyskland) (ved advokat K. Gründig-Schnelle)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. december 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2308/2012 1) vedrørende en indsigelsessag mellem Ensinger GmbH og Tecalan GmbH.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Tecalan GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens dom af 28. april 2015 — Volkswagen mod KHIM (EXTRA)

(Sag T-216/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket EXTRA — varemærke bestående af et reklameslogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 198/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokaterne U. Sander og J. Eberhardt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved M. Fischer, derefter ved A. Schifko, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. februar 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1788/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet EXTRA som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Volkswagen AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 24.6.2014.

Rettens kendelse af 21. april 2015 — Real Express mod KHIM — MIP Metro (real)

(Sag T-580/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket real — de ældre nationale figurmærker Real og Real mark — afslag på indsigelse — regel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 20, stk. 1, i forordning nr. 2868/95)

(2015/C 198/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Real Express Srl (Rumænien) (ved advokat C. Anitoae)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Rajh og J. Crespo Carillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. september 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1519/2012-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Real Express SRL og MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) Real Express SRL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Sag anlagt den 25. marts 2015 — Aanbestedingskalender m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-138/15)

(2015/C 198/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Aanbestedingskalender BV (Ede, Nederlandene), Negometrix BV (Amsterdam, Nederlandene), CTM Solution BV (Breukelen, Nederlandene), Stillpoint Applications BV (Amsterdam) og Huisinga Beheer BV (Amsterdam) (ved advokaterne C. Dekker og L. Fiorilli)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås i overensstemmelse med artikel 263 TEUF og 264 TEUF, at den del af Europa-Kommissionens afgørelse af 18. december 2014 SA.34646 (2014/NN) (ex 2012/CP) — *Den nederlandske e-udbudsplatform TenderNed*, hvori det fastslås, at TenderNeds virksomhed opfylder kravene for tjenesteydelser af (ikke-økonomisk) almen interesse, og at indførelsen og finansieringen af TenderNed derfor ikke udgør statsstøtte, er ugyldig.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgernes omkostninger.
- Retten træffe sådanne yderligere foranstaltninger, som den måtte finde passende.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende.

1. Første anbringende om, at Europa-Kommissionen har foretaget et åbenlyst fejlagtigt skøn og en retlig fejl, idet den har fastslået, at TenderNeds tjenesteydelser opfylder kravene for tjenesteydelser af (ikke-økonomisk) almen interesse.

- Sagsøgerne har gjort gældende, at TenderNeds virksomhed er af økonomisk karakter og ikke henhører under statslige prerogativer, fordi disse tjenesteydelser ikke hidrører fra forpligtelser i henhold til EU-udbudsdirektiverne, fordi TenderNed ikke handler som en offentlig myndighed, fordi TenderNeds virksomhed ikke er tilstrækkelig til at sikre overholdelse af EU-udbudsdirektiverne, fordi overholdelse af forpligtelserne i EU-udbudsdirektiverne kan opnås ved andre midler og fordi den nederlandske udbudslovgivning tillader kommercielle tiltag på markedet for e-udbud.

Sag anlagt den 1. april 2015 — LG Developpement mod KHIM — Bayerische Motoren Werke (MINICARGO)

(Sag T-160/15)

(2015/C 198/54)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: LG Developpement (Baud, Frankrig) (ved advokat A. Sion)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bayerische Motoren Werke AG (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: LG Developpement

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærke, der indeholder ordbestanddelen »MINICARGO« — registreringsansøgning nr. 11 278 751

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. januar 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 596/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. april 2015 — Gramberg mod KHIM — Mahdavi Sabet (beskyttelseshylster til mobiltelefon)

(Sag T-166/15)

(2015/C 198/55)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Claus Gramberg (Essen, Tyskland) (ved advokat S. Kettler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sorouch Mahdavi Sabet (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede design: Den anden part i sagen for appelkammeret

Det omtvistede design: EF-design nr. 1 968 496 0002

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. januar 2015 af Tredje Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 460/2013-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og EF-design nr. 1 968 496 0002 erklæres ugyldigt.
- Den anfægtede afgørelse annulleres og sagen hjemvises til appelkammeret til fornyet afgørelse om ugyldighedserklæring af EF-design nr. 1 968 496 0002.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Til sidesættelse af artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002.
- Til sidesættelse af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 9. april 2015 — Grandel mod KHIM — The Colomer Group Spain (Beautygen)

(Sag T-177/15)

(2015/C 198/56)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Dr. Grandel GmbH (Augsburg, Tyskland) (ved advokat U. Dollinger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The Colomer Group Spain, SL (Cornellá de Llobregat (Barcelona), Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Dr. Grandel GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Beautygen« — ansøgning nr. 11 623 105

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. februar 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1430/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. april 2015 — Compagnia Trasporti Pubblici m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-188/15)**

(2015/C 198/57)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøgere: Compagnia Trasporti Pubblici SpA (Arzano, Italien), Atap — Azienda Trasporti Automobilistici Pubblici delle Province di Biella e Vercelli SpA (Biella, Italien), Actv SpA (Venedig, Italien), Ferrovie Appulo Lucane Srl (Bari, Italien), Asstra Associazione Trasporti (Rom, Italien) og Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (Rom) (ved advokat M. Malena)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

Den anfægtede afgørelse annulleres hvad angår de kapitler og de dele, der er omfattet af søgsmålet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er stort set de samme som i sag T-187/15, Compagnia Trasporti Pubblici m.fl. mod Kommissionen.

Sag anlagt den 16. april 2015 — Intervog mod KHIM (meet me)**(Sag T-190/15)**

(2015/C 198/58)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Intervog (Paris, Frankrig) (ved advokat M.-R. Hirsch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »meet me« — registreringsansøgning nr. 12 010 781

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. februar 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 845/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (manglende begrundelse)
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 (urigtig bedømmelse ved vurderingen af varemærkets fornødne særpræg)
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

Sag anlagt den 21. april 2015 — Bodegas Williams & Humbert mod KHIM — Central Hisumer (Botanic Williams & Humbert)**(Sag T-193/15)**

(2015/C 198/59)

*Stævningen affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Bodegas Williams & Humbert, SA (Cádiz, Spanien) (ved advokat A. Gómez López)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Central Hisumer, SL (Orihuela, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* Sagsøgeren*Det omtvistede varemærke:* EF-figurmærke i blå, grå, hvid og sort, der indeholder ordbestanddelene »Botanic Williams & Humbert« — registreringsansøgning nr. 11 184 819*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 23. februar 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 594/2014-4)**Påstande**

- Det fastslås, at afgørelse truffet den 9. december 2010 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 594/2014-4 om afslag på klagen indgivet over afgørelsen truffet den 20. december 2013 af indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontoret i indsigelsessag nr. B 2 128 026 er i strid med forordning (EF) 207/2009 om EF-varemærker, og følgelig afslås registrering af det sammensatte EF-varemærke nr. 11 184 819 Botanic Williams & Humbert LONDON DRY GIN i klasse 33.

- Det fastslås, at proceduren for registrering af det sammensatte EF-varemærke nr. 11 184 819 Botanic Williams & Humbert LONDON DRY GIN i klasse 33 skal fremmes, idet forbuddet mod registrering fastsat i EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b, og artikel 8, stk. 5, ikke finder anvendelse.
- Harmoniseringskontoret og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. april 2015 — Costa mod Parlamentet

(Sag T-197/15)

(2015/C 198/60)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Paolo Costa (Venedig, Italien) (ved advokaterne G. Orsoni og M. Romeo)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen, der blev truffet 25. februar 2015 af Europa-Parlamentets formand, og alle de forudgående, dermed forbundne og deraf følgende retsakter, herunder *debetnotaen* meddelt den 27. februar 2015, erklæres ugyldige i overensstemmelse med artikel 263 og 264 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-15/15, Costa mod Parlamentet.

Sag anlagt den 22. april 2015 — Unicorn mod KHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN)

(Sag T-201/15)

(2015/C 198/61)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Unicorn a.s (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat L. Lorenc)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cypern)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Mercilink Equipment Leasing Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »UNICORN« — EF-varemærkeregistriering nr. 5 992 805

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. februar 2015 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1699/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Harmonisering tog ikke på passende måde det af sagsøgeren fremlagte bevismateriale i betragtning.
- Harmoniseringskontoret tog ikke bevismaterialet på tjekkisk i betragtning.
- Harmoniseringskontoret foretog en urigtig bedømmelse af de ældre varemærkers renommé.

Sag anlagt den 23. april 2015 — Zitro IP KHIM (WORLD OF BINGO)

(Sag T-202/15)

(2015/C 198/62)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Canela Giménez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »WORLD OF BINGO« — registreringsansøgning nr. 12 669 396

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. februar 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1899/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 23. april 2015 — Zitro IP mod KHIM (WORLD OF BINGO)**(Sag T-203/15)**

(2015/C 198/63)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Canela Giménez)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »WORLD OF BINGO« — registreringsansøgning nr. 12 552 162*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 23. februar 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1900/2014-4).**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra d), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. april 2015 — Aldi mod KHIM — Miquel Alimentació Grup (Gourmet)**(Sag T-212/15)**

(2015/C 198/64)

Stævningen affattet på tysk

Parter*Sagsøger:* Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne C. Fürsen, N. Lützenrath, U. Rademacher og N. Bertram)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Miquel Alimentació Grup, SA (Vilamella, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Aldi GmbH & Co. KG*Det omtvistede varemærke:* EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Gourmet« — registreringsansøgning nr. 9 310 269

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. februar 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 314/2014-4)

Påstande

- Afgørelsen truffet af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 29. april 2015 — Todorova Androva mod Rådet

(Sag F-78/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — forfremmelse — forfremmelsesåret 2011 — ikke opførelse på listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd — vedtægtens artikel 45 — to års anciennitet i lønklassen — ingen hensyntagen til ansættelsesperioden som midlertidigt ansat — forskelsbehandling som følge af den retlige karakter af de pågældende ansattes ansættelsesforhold — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — påberåbelse udelukket — ikke omfattet)

(2015/C 198/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Viara Todorova Androva (Rhode-Saint-Genèse, Belgien) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. Herrmann og M. Bauer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse om ikke at optage sagsøgeren på listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd for 2011

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Viara Todorova Androva bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen og Revisionsretten for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 295 af 29.9.2012, s. 34.

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 29. april 2015 — CJ mod ECDC

(Forenede sager F-159/12 og F-161/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — tidsbegrænset kontrakt — opsigelse — brud på tillidsforholdet — ret til kontradiktion — tilsidesættelse — sagsomkostninger)

(2015/C 198/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CJ (ved advokat V. Kolias)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (først ved R. Trott, som befuldmægtiget, samt advokaterne A. Duron og D. Waelbroeck, derefter ved J. Mannheim og A. Daume, som befuldmægtigede, samt A. Duron og D. Waelbroeck)

Sagens genstand i sag F-159/12

Påstand om annullation af afgørelsen om at opsige sagsøgerens kontrakt, om at genindsætte sagsøgeren i tjenesten og om at betale forskellen mellem den løn, han kunne være fortsat med at oppebære, og den økonomiske godtgørelse, han modtager, med tillæg af morarenter

Sagens genstand i sag F-161/12

Påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab, sagsøgeren har lidt i forbindelse med hans afskedigelse

Konklusion

- 1) *Afgørelsen af 24. februar 2012 truffet af direktøren for Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme om opsigelse af CJ's kontrakt som kontraktansat annulleres.*
- 2) *I øvrigt frifindes ECDC i sag F-159/12.*
- 3) *I sag F-161/12 frifindes ECDC.*
- 4) *I sag F-159/12 bærer hver part deres egne omkostninger.*
- 5) *I sag F-161/12 bærer CJ sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme afholdte omkostninger.*
- 6) *I sag F-159/12 betaler CJ Personaleretten et beløb på 2 000 EUR i erstatning for en del af de undgåelige udgifter, som sidstnævnte har afholdt.*

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013, s. 26 og EUT C 55 af 23.2.2013, s. 27.

Personalerettens dom (en enkelt dommer) af 29. april 2015 — Ibáñez Martínez mod Parlamentet

(Sag F-17/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — tildeling af point for fortjeneste — udtalelse fra bedømmelsesudvalget — administrationens vide skønsmåling — ligebehandling)

(2015/C 198/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Carlos Ibáñez Martínez (Leeuw-Saint-Pierre, Belgien) (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (V. Montebello-Demogeot og N. Chemaï, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at tildele sagsøgeren tre point for fortjeneste i bedømmelsesåret 2012.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Carlos Ibáñez Martínez bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014, s. 41.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 30. april 2015 — Maraoud mod EEAS

(Sag F-71/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansatte i EEAS — kontraktansat — mission i en tredjestat — ulykke, som indtraf i forbindelse med udførelsen af arbejdet — godtgørelse for livsvilkår — ikke-afholdte feriedage — dækning af udgifter til behandling — manglende overholdelse af den administrative procedure — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 198/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Hayet Maraoud (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne L. F. de Castro Fernandez og J.-L. Gillain)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (ved S. Marquardt og M. Silva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke længere at udbetale en godtgørelse for livsvilkår, en supplerende godtgørelse henset til livsvilkårene på sagsøgerens tjenestested og dagpenge, og om betaling af 49 ikke-afholdte feriedage i 2012, samt påstand om erstatning af tabet på grund af manglende bistand og opgivelse efter den arbejdsulykke, som sagsøgeren var udsat for

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hayet Maraoud bærer sine egne omkostninger og betaler de af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014, s. 29.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 27. april 2015 — Meyer mod Kommissionen

(Sag F-90/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansat — vederlag — familietillæg — afslag på børnetilskud — artikel 2, stk. 3, litra b), i bilag VII til vedtægten — barn mellem 18 og 26 år, som er under skole- eller erhvervs-mæssig uddannelse — uddannelses-tillæg — artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten — barn, som går i en uddannelsesinstitution regelmæssigt og på fuld tid — afbrydelse af uddannelsen — sagen åbenbart ugrundet)

(2015/C 198/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ronald Meyer (Tallinn, Estland) (ved advokat H.-R. Ilting)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og T. S. Bohr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand dels om annullation af afgørelsen om ikke at tildele sagsøgeren børnetilskud fra den 1. september 2013, fordi sagsøgerens barn ikke længere deltager i en »skole- eller erhvervsmæssig uddannelse« som omhandlet i artikel 2 i bilag VII til tjenestemandsvedtægten, dels om, at sagsøgerens arbejdsgiver tilpligtes fortsat at betale sagsøgeren dette tilskud og at betale alle lægeudgifter til sagsøgerens barn, med tilbagevirkende kraft fra den 1. september 2013.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Ronald Meyer bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 448 af 15.12.2014, s. 39.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. april 2015 — Dimitriou mod ENISA

(Sag F-112/13) ⁽¹⁾

(2015/C 198/70)

Processprog: græsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014, s. 26.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA